Slingans bredd är 7 cm. Ristningen är synnerligen tydlig. Ornamenten äro något upphöjda över sin botten.

Inskriftens andra namn är **iki**, dess första runa har ingen bistav. I **kiarua** finnes av sista **a** blott vänstra bistaven, runan är eljest förstörd av sprickan. I **eftʀ** och **fnþur** är **f** stupruna. I den återstående delen brukas **n** för **a** och **a** för **n**, alltså **uibiora, fnþur, sia, koþna, hnlbi, snlu hnas, o** har formen ᛃ och **s** i **hnas** är vänderuna.

Inskriften är alltså följande:

Begynnelseslingan: **: suen : auk : iki : letu : kiarua : kumbl : eftʀ :** Slutslingan: **: uibiora :**
5 10 15 20 25 30 35

fnþur : sia : koþna : kuþ : hnlbi snlu : hnas : uel :
40 45 50 55 60 65

Namnet **iki** bör troligen uppfattas som fsv. *Ingi*.

Översättning: Sven och Inge läto göra minnesmärket efter Vibjörn, sin fader god. Gud hjälpe hans själ väl!

---

221. Törnevalla kyrka, Åkerbo hd.

Pl. LXXVIII. Fig. 2.

Litteratur: W. 63; P. A. Säve, *ATS.* I, s. 73; *Reseber.* 1861, s. 29, teckn. av inskriften; C. F. Nordenskjöld, *ÖFT.* I, s. 35; *Reseber.* 1871, s. 75, teckn. av runstenen i tornfoten; E. Ihrfors, *Ostrog. sacra*, s. 34, teckn.

P. A. Säve och C. F. Nordenskjöld funno stenens högra sida framskjutande utom stenfoten å kyrktornets södra sida och påpekade, att stenen utan fara för tornet kunde uttagas, vilket skedde 1889, då den flyttades till Reva, som genom järnvägen skiljes från kyrkan, och restes i norra kanten av dess park, synlig till banan.

Ämnet är skrovlig granit. Höjden är 2,46 m, bredden vid foten 1,7 m, tangerande högsta slinglinien 50 cm. Slingans bredd är 12—16 cm. Ristningen är i det hela tydlig. Stenens vänstra hälft, som varit dold under tornet, har ljus färg, den högra är mörkt anlupen.

Inskriften börjar utan skiljetecken med namnet **aytr**, vars **y** har fullt tydlig prick. Den avlidnes namn har troligen varit **tanska**, på båda **a** är dock bistaven högst tvivelaktig; **t** är fullt tydligt, läsningen **h** i W. 63 är föranledd av naturliga fördjupningar vid stavens mitt; **s** är tydligt, **k** upptill skadat. I **buta** äro bistavarna på mitten av **b** skilda.

Inskriften är alltså följande:

aytr : rasti : stin : þasi : aftiʀ : tanska : faþur : sin : buta : kuþan
5 10 15 20 25 30 35 40 45

Namnet **aytr** är fsv. *Ønder* SD. II, 443 m. fl., se Lundgren, *Ark. f. nord. fil.* X, s. 178, isl. *Eyvindr*. Av namnet *Danske* synes i fsv. blott stark form vara uppvisad, se Lundgren, *Personnamn*, medan **tanska** utgör ack. sing. *Danska* av den svaga böjningen *Danski*.

Översättning: Önd reste denna sten efter Danske, sin fader.